

పరిపూర్వ ఆరోగ్యనికి

ప్రకృతి జీవన విధానము

చిన్న పుస్తకం - X

డా. మంతేన సత్యనారాయణరాజు

పరిపూర్ణ ఆరోగ్యనికి ప్రకృతి జీవన
విధానము

డా. మంతెన సత్యనారాయణరాజు

<http://www.manthena.org>

మీకు నా మాట

ప్రియమైన ఆరోగ్యభిలాషులైన ఆత్మబంధువులందరికి నా నమస్కారములు.

అఖిల ప్రపంచంలో ఈ సృజే మహాత్మలైష్ణమైనది. అందులో మానవ జన్మ అత్యున్నతమైనది. అంతటి మహాన్నతమైన ఈ మానవ జన్మ మనుగడకు ఆ భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరప్రసాదమే ఈ ప్రకృతి. వేలాది లక్షలాది సంవత్సరాలుగా ఆ ప్రకృతే ఈ మనిషిని సంరక్షిస్తూ వచ్చింది, వస్తోంది. మనిషి ఈ ఆధునిక సమాజంలో నిండు నూరేళ్ళు నవ్వుతూ వుండాలంచే పరిపూర్ణ ఆరోగ్యంతో వుండాలి. ఒకప్పుడు! అప్పుడు! ఇప్పుడు! ఎల్లప్పుడూ!! మానవులందరికి మార్గదర్శి ఈ ప్రకృతిమాతే. సకల జంతుజాలమే అందుకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. అటువంటి నిత్యదర్శనం మనకు అను నిత్యము "పాతాలు" చెపుతున్నది. అయినా అవి మనకు గుణ పాతాలు కావడం లేదు. మన కళలకు కానరావడం లేదు. రోజు రోజుకు రోగాల బాటలో మనం పయనిస్తున్నాం. ఒక్క రోగి లేదా ఒక ఆనారోగ్యవంతుడు ఒక ఇంటిలో వుంటేనే ఆక్కడ శాంతి వుండదు. సుఖి సంతోషాలు వుండవు. అటువంటి అంటు రోగాల జాధ్వం మొత్తం సమాజానికి సంక్రమించే దురదృష్టకర పరిణామం మళ్ళీ కనిపిస్తోంది. నిను మళ్ళీ పోయిన ఇరవయ్యవ శతాబ్దం దానికి సంకేతమే!

ఈ రోజు శుభోదయం నూతన సహాయోభీకి స్వాగతం చెపుతున్నాం. ఒక గొప్ప శతాబ్దంలోకి మనం ముందుగు వేశాం. గత శతాబ్దంలో ప్రకృతి వైద్యంలో మనం గొప్ప ప్రయోగాలు చేశాం. ఆందులో నా స్వీయ ప్రయోగమే నాకు ఆదర్శమైంది. ఒక అనుభవమైంది. ఒక అనుభూతిని యిచ్చి సంపూర్ణ ఆరోగ్యానికి శుభ సూచికగా నిలిచింది. మన నిత్య జీవన విధానంలోనే, దినచర్యలలోనే రోగాలకు సుఖపోషణ జరుగుతోందని నిర్దారణ జరిగింది. ఆ నిజ నిర్దారణతోనే రాష్ట్రంలోని అనేక ప్రాంతాలలో వేలాది మందికి ఈ శుభ ఫలితాలను ఉపన్యాసాల ద్వారా,

నేను ప్రాసిన పుస్తకాల ద్వారా విస్తృత 'ఆరోగ్య ప్రచార యజ్ఞాన్ని' ఆ శతాబ్దంలో అందరికి పరమ పవిత్ర విధిగా భావించి పంచి పెట్టాం. అంతకు మించి ఈ ప్రకృతి ధర్మం అందరిది, మనందరిది. ఆరోగ్యం మన మనస్సుకు సంబంధించింది. మనస్సు మనిషికి సంబంధించింది. మనిషికి ప్రకృతికి అవినాభావ సంబంధం వుంది. ఇది జన్మ జన్మల పెనుబంధం! ఆ అనుబంధం నుంచి విడిపోయిన వాడే అనారోగ్యవంతుడు. ఈ నూతన శతాబ్దంలో అలా కాకూడదనే ప్రకృతి జీవన విధాన పర్వాన్ని చేపట్టాం. ఈ మహాపర్వంలో, ఆ మహా ప్రపాఠానంలో ఈ సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరూ సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో మీ ఇంటిని, ఈ సమాజాన్ని, ఈ దేశాన్ని ఆరోగ్యంతో వున్న బలమైన వ్యవస్థగా తీర్చిదిద్ది పరిసర వాతావరణాన్ని పరిరక్షిస్తూ ప్రకృతితో మమేకమై శతాబ్దికాలం చిరాయువుగా వుండాలని మనసారా కాంక్షిస్తూ...

సదా మీ ఆరోగ్యాన్ని కోరుకుంటూ,

డా. మంతెన సత్యనారాయణ రాజు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి సందేశం

మన దేశం అన్ని రంగాలలోను బాగుపడాలంచే ప్రజలందరూ ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. ప్రభుత్వం వైద్య, ఆరోగ్య రంగాలకు ఎంతో సహాయం అందిస్తుంది. ఆధునిక వైద్య విధానాలతో పాటు ఆయుర్వేదం, ప్రకృతి, హౌమియోపత్రి, యునాని వంటి దేశీయ వైద్యాన్ని అన్ని విధాలా ప్రోత్సహిస్తోంది. అన్ని వర్ధాలకు చెందిన ప్రజలు ప్రకృతి జీవన విధానం, చికిత్స విధానం పట్ల సరైన అవగాహనతో వాటిని పాటించాల్సి వుంది.

మన సమాజంలో తరతరాలుగా వస్తున్న సాంప్రదాయ ఆచార వ్యవహార పద్ధతులను మనం మరచిపోయాం. అదే 'ప్రకృతి జీవన విధానం'. మనం నిత్యం తీసుకునే ఆహారం, నీరు, గాలి ఇవే మన ఆరోగ్యానికి మూల సూత్రాలు. పరిసర వాతావరణాన్ని పరిరక్షిస్తూ పరిపుభ్రమైన ఆహారాన్ని ప్రకృతి జీవన విధానాలతో ఆచరిస్తూ తీసుకొంచే చక్కటి ఫలితాలు కనిపిస్తాయి. మన ఇంట్లోనే మనం అనునిత్యం ఆరోగ్యకరమైన, ఆచరణయోగ్యమైన వైద్య విధానాలను పాటిస్తే పరిపూర్ణ ఆరోగ్యాన్ని, సుఖ సంతోషాలను పొందవచ్చు. అట్టి ప్రకృతి జీవన విధానాన్ని ఇటీవలి కాలంలో ప్రజు బాహుళ్యంలో విస్తృత ప్రచారం చేస్తూ, ఎంతో మందికి ఆరోగ్యభాగ్యాన్ని అందిస్తున్న డా. మంతెన సత్యనారాయణ రాజు నిస్వార్థ సేవలు ఎంతైనా ప్రశంసనీయం.

కొత్త శతాబ్దిలో ప్రకృతి జీవన విధానం వంటి ఆరోగ్య సూత్రాల ద్వారా నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలుకుదాం.

హైదరాబాద్

27-12-1999

నారా చంద్రబాబు నాయుడు

ఇందులో తెలుసుకోబోయే ఆరోగ్య విషయాలు

1. పరిపూర్ణ ఆరోగ్యం ఎందుకు?
2. ప్రకృతి జీవన విధానమే ఎందుకు?
3. ప్రకృతి విధానమే అన్ని వైద్యవిధానాలకు పునాది
4. మీ శరీర ధర్మాలేమిటో మీకు తెలుసా?
5. మన దినచర్యలో శరీర ధర్మాలు
6. నేను చేస్తున్న దేమిటి?
7. మీకూ పరిపూర్ణ ఆరోగ్యం కావాలంటే!

1. పరిపూర్ణ ఆరోగ్యం ఎందుకు?

- మనిషికి ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం - ప్రకృతి విధానంతో అది అనుభవైక వేద్యం

"ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం" అన్నారు మన పెద్దలు. దురదృష్టవశాత్తు నేటి మానవుడు ఆరోగ్యంగా వుండటానికి రోజుల్ కొంత సమయాన్ని కేటాయించడంగాని, ఒక ధ్యేయంగాని, ఒక అదుగు ముందుకు వెయ్యడం గాని చేయక క్షణికమైన సుఖాలను అనుభవిస్తూ అనంతమైన సుఖానికి దూరం అవుతున్నాడు. అన్ని ప్రాణులకంచే ఉన్నతమైన మానవజన్మ మనందరికీ ఒక వరంగా లభించింది. ఆహారం, నిద్ర, సంగమం మొదలగు క్షణిక సుఖాలు అటు మిగతా ప్రాణులూ ఇటు మనమూ అనుభవిస్తున్నాం. ఆ క్షణిక సుఖాలకు దాసులమై, దానికి పరిమితమైతే ఆ జంతు జన్మలను వీడి నరజన్మ పొందినప్పటికీ ఆ జన్మలకీ ఈ ఉత్కృష్టమైన మానవజన్మకీ భేదం లేదు. నేటి మానవుడు ఆహార విహారాల్లో, ఆలోచనల్లో చేసే పొరపాట్ల కారణంగా ఇటు శరీరం, అటు మనస్సు ఆ అనంత సుఖాన్ని అందుకోలేక క్షణికమైన సుఖాలనే అమిత సుఖాలుగా భావిస్తూ, నూరేళ్ళ జీవితాన్ని తను వచ్చిన కార్యం నెరవేర్చుకుండానే ముగిస్తున్నాడు. 84 లక్షల జన్మలు ఎత్తిన తరువాత ఒక అంతిమలక్ష్మాన్ని సాధించడానికి మనకు ఈ మానవ శరీరం వచ్చింది. ఆ లక్ష్మాన్ని సాధించడానికి ఒక సాధనంగా మాత్రమే మనం ఈ శరీరాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. మనం వేరు, ఈ శరీరం వేరని శాస్త్రాలు చెప్పుచున్నాయి. మనం ఈ శరీరం అనే వాహనంతో గమ్యాన్ని చేరాలంచే ఈ వాహనం కండిషన్ తో ఆరోగ్యంగా వుండాలి కదా! కండిషన్ లేని కారులో ప్రయాణం సుఖంగా సాగదు గదా! పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యం మాత్రమే నూరేళ్ళ జీవనయాన్ని సుఖంగా సాగించి గమ్యాన్ని చేర్చగలదు. "శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం" అన్నారు పెద్దలు. మనం ఈ భూమి పైకి

వచ్చినది ధర్మసాధనకు మాత్రమే కానీ రకరకాలుగా రుచులు వండుకొని తిని పదుకోవడానికి గాని, హయిగా కాలక్షేపం చేయడానికి గాని, జబ్బులతో శరీరాన్ని నాశనం చేసికోవడానికి గాని ఈ మానవజన్మ రాలేదు. ధర్మాన్ని మనం సాధన చేయాలి అంటే ఈ శరీరం ఎల్లప్పుడూ ఆరోగ్యంగా వుండాలి. మనిషికి శరీరమొక్కటే ఆరోగ్యంగా వుంటే అది శారీరక ఆరోగ్యం మాత్రమే. అది పరిపూర్ణం కాదు. కేవలం మనసు ఒక్కటే ఆరోగ్యంగా వుంటే అదీ పరిపూర్ణం కాదు. ఇటు శరీరం, అటు మనసున్న రెండూ ఆరోగ్యంగా వున్నపుడే అది వ్యక్తికి పరిపూర్ణ ఆరోగ్య మవుతుంది. ఈ పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యం ప్రతివ్యక్తికి ప్రతినిట్యం ఉండాలి. అపుడే ప్రతివ్యక్తి తను ఏ రంగంలో వుంటే ఆ రంగంలో పూర్తిగా శ్రమించి ప్రగతిని సాధించగలుగుతాదు. జీవితాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలుగుతాదు.

2. ప్రకృతి జీవన విధానమే ఎందుకు?

- ఆరోగ్యమే అన్నింటికీ ప్రధానము - అందుకు ఒకే ఒక్క మార్గం ప్రకృతి జీవన విధానము

పంచ భూతాత్మకమైనదే ప్రకృతి. అంటే భూమి, నీరు, వాయువు, ఆగ్ని, ఆకాశం. ఇవి పంచ భూతములు. మన శరీరం కూడా పాంచ భౌతికమైనదే. అందువల్లనే బ్రహ్మందం (ప్రకృతి)లో ఏమి జరుగుతుందో పిండాందం అయిన ఈ శరీరంలో కూడా అదే కార్యక్రమము నిర్వహింపబడుతుంది అన్నారు పెట్టలు. అంటే ప్రకృతికి ఎంత పవిత్ర స్థానం ఉందో, ఆ ప్రకృతిలోనే పుట్టి, దానిలోనే పెరిగి, దానిలోనే కలిసిపోయే మన ఈ దేహానికి కూడా అంత పవిత్రతత ఉంది. అందుచేత ప్రకృతికి, ఈ మానవుడికి అబేధమే గానీ బేధం లేదు. ఇది గ్రహించిన వారు కాబట్టే పూర్వీకులు, బుషులు ప్రకృతి శక్తులను, ప్రజ్ఞలను ఆరాధించడం నేర్చుకున్నారు. ఆ ప్రకృతితో సహకరించడం నేర్చుకున్నారు. అందువల్లనే మన పూర్వీకులు ఆయుర్వోగ్యాలతో జీవించగలిగారు. సృష్టిలో ఉన్న 84 లక్ష ప్రాణులూ పంచభూతాత్మకాలే. ఆ జీవులన్నీ ప్రకృతిని ఆధారంగా చేసుకొని జీవిస్తున్నాయి. కాబట్టి వాటికి ఏ రకమైన వైద్య విధానాలు గాని, వైద్యశాలలుగాని, వైద్యులు గాని, మందులు గాని అవసరం లేకుండా రోగాలు రాకుండా ఆయుర్వోగ్యాలతో ఉంటున్నాయి. కానీ ఒక్క మానవుడు మాత్రమే దారి తప్పి ప్రలోభాలకు లోనై శరీరానికి అవసరమైనది తినడానికి బదులు, నాలికకు ఇష్టమైనది తింటూ, తినేది శ్రమ చేయకుండా ఆరగిస్తూ, త్రాగవలసిన వాటిని త్రాగకుండా, విశ్రాంతి సరిగా ఇవ్వకుండా, మలమూత్రాలను సరిగా విసర్జించక, శరీరాన్ని నిత్యం పాదుచేసుకుంటూ తను బాధపడుతూ, ప్రక్కవారిని బాధపెడుతూ ప్రకృతి విరుద్ధంగా రోగాలతో కాలం గడుపుతున్నాడు. ఇదంతా

ప్రకృతి ధర్మాలను, శరీర ధర్మాలను ఉల్లంఘించడం వలన ప్రకృతి మానవుడికి విధించే శిక్ష. ఈ శిక్ష నుండి మానవుడు బయట పడాలంచే తిరిగి ప్రకృతి జీవనాన్ని నమ్మకోవడమే శరణ్యం. ప్రకృతి నియమాలను వదిలివేసి మానవుడు ఆరోగ్యానికి పాట్లు పడుతున్నందువల్లే దేశంలో రోజు రోజుకీ రోగాలు పెరుగుతున్నాయి. నేటి మానవుడికి కనీస సుఖశాంతులు కరువవుతున్నాయి. మన జీవన విధానంలో వచ్చిన (ప్రకృతి విరుద్ధమైన) మార్పులే నేటి సమాజంలోని ఇబ్బందికర సమస్యలకు మూల కారణం. ఏటి నుండి మనందరం త్వరగా బయటపడాలంచే మంచి జీవన విధానాన్ని అవలంభించడం ఆత్మంత ఆవశ్యకం. రోగాలు, రోగుల సంఖ్య పెరిగిపోతున్న అమెరికా దేశంలోని ప్రజలు ఈ సత్యాన్ని గ్రహించి ఇప్పఁడిపుడే యోగాసనములు, ప్రాణాయమాలు, ధ్యానం చేయడం, పచ్చ కూరలు, మొలకెత్తిన గింజలు తీవ్రం, మంచినీరు స్కర్మంగ త్రాగడం, మాంసాహారం మానడం మొదలగు ఎన్నో రకాలైన ప్రకృతి నియమాలకు దగ్గరవుతున్నారు. మనం పోగొట్టుకొన్న మన బుమి సాంప్రదాయాన్ని మనం తిరిగి తెచ్చుకోలేక పోతున్నాం. ఇకనైనా మేలుకోని మన సమస్యలకు పరిష్కారం మన వద్దే, మన ఇంట్లోనే ఉండని గ్రహించిన వారు అదృష్టవంతులు. మన రోగాలు ఎన్ని? ఏ విభాగానికి సంబంధించినవి? ఎప్పటి నుండి ఉన్నవి? అన్నది ఇక్కడ సమస్యకాదు. మీరు మనస్సు మార్పుకొంచే వాటన్నింటికి పరిష్కారం ఈ ప్రకృతి జీవన విధానంలో ఉన్నది. లీకు ఒక చోట ఉంచే వేరే చోట రిపేరు చేస్తానన్నట్లు ఉంటుంది ప్రకృతి జీవన విధానాన్ని వదిలి రకరకాల వైద్యాలు ఈ శరీరానికి చేయడం. మానవుడు జ్ఞాన జీవి కాబట్టి తగు రీతిలో జ్ఞానాన్ని, బుద్ధినీ వినియోగించుకుంటూ ప్రకృతి జీవనం ద్వారా ఆరోగ్యాన్ని, మంచి ఆలోచనలను రోజు రోజుకీ వృద్ధి చేసుకొంటూ ఉంచే మనలో మానవత్వం పరిమళిస్తూ ఉంటుంది. ఇదే మానవునికి పురోగతి.

3. ప్రకృతి విధానమే అన్ని వైద్యవిధానాలకు పునాది

- విధానాలను వివేకంతో వినియోగించుకోవడం మన విధి - ప్రకృతి జీవన విధానమే అన్నిటికీ అసత్తన పునాది

మనందరి శరీరాలకు రోగాలు రాకుండా నిరోధించే శక్తి వుంది. అలాగే ఎద్దెనా రోగం వస్తే తనంతట తాను బాగు చేసుకొనే శక్తిని ఈ శరీరానికి సృష్టికర్త ఇచ్చియున్నాడు. మిగతా జీవులన్నీ ఆ శక్తిని, అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకొంటూ డాక్టర్లకూ, వైద్య విధానాలకూ దూరంగా వుండి ఆరోగ్యాన్ని పొందగలుగుతున్నాయి. ప్రకృతి సిద్ధమైన మన శరీరానికి ప్రకృతే నిజమైన డాక్టరు. మనం ఎద్దెనా శారీరకమైన ఇబ్బంది వచ్చినపుడు ముందుగా అవకాశం ఇవ్వాలిననది మన శరీరానికి. శరీరంలో రోగ నిరోధకశక్తి లోపిస్తే ఏ వైద్య విధానము పని చెయ్యదు. ప్రకృతి విధానం ద్వారా శరీరానికి రోగ నిరోధకశక్తి పెరుగుతుంది. రోగం ఎక్కడ నుండి పుడుతుందో అక్కడి నుండి పుట్టుకుండా ఆపి, వున్న రోగాన్ని శరీరం నుండి బయటకు నెఱ్చేదే ప్రకృతి వైద్య విధానం. సహజమైన ప్రకృతి విధానం గురించి నూటికి 95 మందికి తెలియక పోవడం మనిషి చేసుకొన్న దురదృష్టం. అందువల్లే ప్రపంచంలో రోజురోజుకీ రోగాల సంఖ్య, రోగుల సంఖ్య, డాక్టర్ల సంఖ్య, హస్పిటల్స్ సంఖ్య పెరిగిపోతూ మనిషికి సుఖం లేకుండా పోతున్నది. సమాజంలో ప్రతి వ్యక్తి ఏదో ఒక రోగంతో రోగిలాగే కాలం గడుపుతున్నడేగాని రోగాన్ని పూర్తిగా పొగొట్టుకుందాం లేదా రోగం ఇక రాకుండా జాగ్రత్తగా బుతుకుదాం అనే తలంపు లేకుండా వుంటున్నాడు. ప్రకృతి తల్లిలాంటిది. అందుకే ప్రకృతిమాత అంటారు. అలాగే ప్రకృతి విధానం కూడా అన్ని వైద్యాలకు తల్లి లాంటిది. పుట్టిన పిల్లలవానికి తల్లిపాలు చేసే మేలు

పోతపాలు చేయనట్టే రోగం వచ్చిన ప్రతి వ్యక్తికి ప్రకృతి విధానం ద్వారా ఎక్కువ మేలు కల్గుతుంది. తల్లిపాలు చాలనప్పుడు పోతపాలు పట్టడానికి ప్రయత్నించినట్టే ప్రకృతి విధానం ద్వారా నయం కానపుడు వేరే వైద్య విధానాలను ఉపయోగించుకోవడం సమంజసనం.

అన్ని వైద్య విధానాలు ఒక మహా వృక్షం లాంటివి. మనిషికి అన్ని వైద్య విధానాలు అవసరమే. ఆయు వైద్య విధానాలను అవసరానికి తగిన రీతిలో ఉపయోగించుకొంటూ, శరీరానికి హసి కలుగకుండా చూసుకోవాలి. ఏ వైద్య విధానం అయినప్పటికీ మనిషి యొక్క జబ్బును నయం చేయవచ్చు, అణిచి వేయవచ్చు, పెరగకుండా కాపాడవచ్చు. కాని మనిషియొక్క వ్యక్తిత్వాన్ని, మానసిక ప్రవర్తిత్తాన్ని మార్పా చేయలేదు. ప్రకృతి విధానం ద్వారా జబ్బును తగ్గించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే శారీరకమైన ఆరోగ్యంతో బాటు మానసికమైన ఆరోగ్యం, వ్యక్తిత్వంలో మార్పా కొన్ని నెలల్లో ప్రతి వ్యక్తిలోనూ గమనించుకోవచ్చు. ఈ విధానం ద్వారా మనిషికి సహజమైన విలువలు, థర్మలు అబ్బుతాయి. మిగతా వైద్య విధానాల ద్వారా మందులు వేసుకొంటూ, జబ్బులను తగ్గించుకుంటూ పదే పదే చేసిన తప్పును వదలకుండా చేస్తూ వుంటాడు. అందువల్ల మందుల వల్ల మనుష్యుల చేష్టలు, అలవాట్లు మారపు. అదే ప్రకృతి విధానంలో అయితే చేసిన తప్పును మానితేనే జబ్బు తగ్గుతుంది. తద్వారా చెడు అలవాట్లకు దూరం అయ్య వ్యక్తికి మంచి అలవాట్లు వస్తూ వుంటాయి. మంచి వ్యక్తులు సమాజంలో పెరగాలంచే ఈ విధానాన్ని అందరూ గుర్తించగలగాలి. నేటి కాలంలో శరీరభాగాల్ని పంచుకొంటూ అతుకులబోంతలా వైద్యం చేస్తూ వుంచే, ప్రకృతి విధానం అయితే ఒక జబ్బు గురించి వచ్చిన రోగికి ఆ జబ్బుతో పాటు తెలియకుండా లోపల వున్న రోగాలను కూడా బయటకు నెఱి శరీరాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా చేయగలుగుతుంది. ఇదే ప్రకృతి విధానం ద్వారా మానవాళికి జరిగే ముఖ్యమైన ఉపకారం. ఏ వైద్య విధానం అయినా జబ్బు వచ్చినప్పుడే మనిషికి పని వస్తుంది కాని మనిషికి జబ్బురాకుండా వుండడానికి

మందులు కాని, వైద్యులు కాని ప్రపంచంలో లేవు. ప్రకృతి విధానం అనేది జబ్బు వచ్చినవారికి పూర్తిగా తగ్గించుకోవడానికి అలాగే జీవితంలో ఏ జబ్బు రాకుండా బ్రతకాలనుకొనే వారికి కూడా ఉపయోగపడగలదు.

4. మీ శరీర ధర్మాలేమిటో ఏకు తెలుసా?

- ప్రకృతిని అనుసరించడం శరీరధర్మాం - శరీరానికి సహకరించడం మానవధర్మాం
- పంచభూతాత్మకమైన దేహానికి పంచధర్మాలు - పరిపూర్ణ ఆరోగ్యానికి ప్రకృతి పంచిన మర్మాలు
- శరీరధర్మాల ఉల్లంఘనకిక స్వస్తి పలుకుదాం - సహాస్రాబ్ది నేపథ్యంలో ఆరోగ్యానికి ఆహ్వానం పలుకుదాం!

ప్రతి వస్తువు, వాహనము యొక్క మన్నిక దాన్ని ఉపయోగించుకోవడాన్ని బట్టి, నిర్దేశించిన నియమాలు, జాగ్రత్తలు పాటించడం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు కారు 4 లక్షలు పెట్టి కొంటాము. దాని నియమాలు ఆలోచిస్తే గాలి ఇంత పెట్టాలని, ఫలానా ఆయులు పోయాలని, ఈ స్థిరులో గేరులు మార్చాలని, ఇన్ని కిలోమీటర్లు తిరిగాక ఇంజన్ ఆయుల్ మార్చాలని, ఇన్ని కిలోమీటర్లు తిరిగాక బోరు చేయాలని ఉంటాయి. డబ్బు పెట్టికొన్నందుకు డబ్బు విలువ తెలిసిన మనుషులు కాబట్టి ఆ నియమాలను ఉల్లంఘిస్తూ పెట్టేలు బదులు దీజిల్ పోసి, షైర్ లకు గాలి సరిగా పట్టుకుండా కారును నడుపుకోవడం ఏ రోజనాన్నా చేస్తున్నారా? ఈ విషయంలో కారు యజమాని గాని, డ్రైవర్ గాని, ఏ రోజూ అశ్రద్ధ చేయడం లేదు. ఇక మన శరీరం ఆనే వాహనం విషయం ఆలోచిధాము. ఈ శరీరం విలువ వెలకట్టలేనిది. తల్లిదండ్రుల ద్వారా భగవంతుని వరంగా ఉచితంగా లభించింది. దీనికున్న గ్యారెంటీ కార్డు 100 సంవత్సరాలు. 100 సంవత్సరాలు పెద్దుకి (పోస్ట్స్టుల్) వెళ్ళుకుండా ఆటోమాటిక్ గా రిపేర్ చేసుకొనే సామర్థ్యం సృష్టికర్తె స్వయంగా ఇచ్చాడు. శరీరానికి కావలసిన వాటిని మనం

సక్కమంగా అందిస్తే వంద సంవత్సరాలు ఆరోగ్యంగా మనగలుగుతుంది. పైన కారుకు చెప్పుకున్న ట్యూ ఈ మానవ వాహనానికి కూడా కొన్ని ధర్మాలు, నియమాలు ఉన్నాయి. అవి మీకు తెలుసా ఆలోచించండి? దాలా మందికి తెలియదనే సమాధానం వస్తుంది. తెలియకుండానే సగం జీవితం అయిపోయింది. ఎంత ఆశ్చర్యమో చూడండి! ఇంతకాలం తెలియకుండా వాడేసినందుకు మానవ వాహనం ఎంత దెబ్బతిన్నదో? ఎన్ని షెడ్యూలు వెళ్ళిందో? ఎన్ని చోట్లకు వెళ్ళినా రిపేరు కాకుండా ఎన్ని వాహనాలు ఒట్టిగా నడుస్తున్నాయో? వాటికి కారణాలేమిటో మనకు ఇప్పటికీ తెలియదు కదూ? కారు మనిషి తయారు చేసుకున్నది కాబట్టి ఏ రకమైన రిపేరు వచ్చినా షెడ్యూల్ పూర్తిగా బాగుచేసుకోగలము. మానవశరీరం జబ్బలతో డాక్టరు వద్దకు వెళ్తే పూర్తిగా బాగుపడకుండా ఎందుకు ఉంటున్నది? కారణం తెలుసా! శరీరాన్ని డాక్టరు తయారు చేయలేదు. అందుచేతే డాక్టరు చేతిలో ఆరోగ్యం లేదు. ఈ శరీరాన్ని పెంచేది, పోషించేది, రక్షించేది ప్రకృతి కాబట్టి మన ఆరోగ్యం ప్రకృతి చేతిలో ఉంది. ప్రకృతికి అనుకూలమైన ధర్మాలైన శరీరధర్మాలు ముందు మనకు తెలియలి.

పంచభూతాలతో నిర్మితమైన ఈ శరీరానికి పంచధర్మాలు ఉన్నాయి. అవి

1. నీటిధర్మం
2. ఆహార ధర్మం
3. వ్యాయామ ధర్మం
4. విశ్రాంతి ధర్మం
5. విసర్జక ధర్మం (ఉపవాస ధర్మం)

మొదలుగునవి.

మనుషులు ఎంత శాతంలో అయితే శరీర ధర్మాలను ఉల్లంఘిస్తూ పోతున్నారో అంత శాతం శరీరం అనారోగ్యానికి గురి అవుతున్నది. ఆరోగ్యమనేది ధర్మమయితే

అనారోగ్యమనేది ఆధర్మం. ధర్మాన్ని తప్పిన వారికి రోగమనేది ఇక్కడ శిక్ష. రోగాలు వచ్చిన దారిన వచ్చినట్లు పోవాలంటే మరలా మనం జ్ఞానం తెచ్చుకొని ధర్మంగా జీవించడమే మార్థం. ఏ ఆధర్మం చేసినందుకు మన శరీరానికి రోగం వచ్చిందో, ఆ రోగాన్ని పోగొట్టాలంటే ఆ ధర్మాన్ని తిరిగి ఆదరించాలి. ఇదే ఉన్న సత్యం. మనకు వచ్చిన రోగం పోవడం లేదు ఆరోగ్యం రావడం లేదూ అంటే ఇంకా మనమెక్కడో ఆధర్మం చేస్తున్నామని గుర్తు. మనం ఆరోగ్యం గురించి వైద్యాలయాలకు వెళుతున్నాము. అయినా పూర్తి ఆరోగ్యంతో తిరిగి రాలేక పోతున్నాము. అలా అనేకసార్లు వైద్యుల్ని, హస్పిటల్ని ని, మందులని రకరకాలుగా మార్చడం జరుగుచున్నది గాని అసలు వచ్చిన ఇబ్బంది లోపల నుండి బయటకు పోయి పూర్తి ఆరోగ్యం అనే భాగ్యం మన శరీరానికి అందటం లేదు. ఈ వాస్తవాన్ని అందరూ అంగీకరించక తప్పదు. అలా ఎందువల్ల జరుగుచున్నది అన్న విషయాన్ని తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత మనిషికి లేదా? ఉంటే ఎవరికి ఉంది? ఎంత మందికి ఉంది? మాట వరుసకు "ఉఁ" అనకండి. నిజంగా ఉంటే మీ హృదయం మీద చేయి వేసుకొని ఆలోచించి మరీ చెప్పండి?

శరీర ధర్మాలను ఉల్లంఘించినందువల్ల వచ్చిన రోగాలతో మనం డాక్టరు వద్దకు వెళితే, ఆయన ఇచ్చిన మందుల వల్ల, చేసిన వైద్యం వల్ల మీరు చేస్తున్న ఆధర్మం ఎలా పోతుంది? మందులు మనలో ధర్మ ప్రవర్తనను పెంచే ప్రయత్నం చేస్తాయా? లేదా ఉన్న ఆధర్మాలను పెంచే ప్రయత్నం చేస్తాయా? ఆధర్మాలను మందులు పెంచుతాయి కాబట్టి, మందుల వలన రోగం మరో రోగం అవుచున్నదని అనుభవంలో అందరికీ తెలుస్తున్నది. అందువల్లనే కొత్త సంవత్సరం వచ్చేటప్పటికి సరికొత్త రోగాలతో శరీరం స్వాగతం పలుకుతూ ఉంటుందే కానీ పాత రోగాలను పోగొట్టుకొని కొత్త ఆరోగ్యంతో స్వాగతం పలకడం లేదు. ఎన్ని వైద్య విధానాలు, ఎన్ని వైద్యాలయాలు, ఎంతమంది వైద్యులు మారినప్పటికీ ఉబ్బాలు మారుతున్నాయే గాని జబ్బాలు మానుట లేదు. మనసు

మార్పుకోకుండా కాళీ వెళ్లినా, గంగలో మనిగినా, కాషాయం కట్టినా 'శని' వదలదు అన్నట్లు, చేసిన అధర్మాన్ని రోగి సరిదిద్ధుకోనంతకాలం ఈ భూమండలం మీదున్న ఏ మానవుడూ ఈ మానవ 'రోగిని' బాగుచేయలేదు. ఆరోగ్యానికై శరీర ధర్మాలను ప్రతి నిత్యం ఆచరిస్తూ పోవడం అనేది పట్టుచీరకు త్రయై కీసింగ్ మేలు చేసినట్లు చేయగలదు. అలాగే శరీర ధర్మాలను ఉల్లంఘిస్తూ ఆరోగ్యం కొరకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టుకొని ప్రాకులాడటం అనేది పట్టుచీరను బండకు వేసి బాది శుభ్రం చేస్తే వచ్చే మన్మిక లాగే ఉంటుంది, వీరి ఆరోగ్యం కూడా అని మరువకండి. మన శరీర ధర్మాలను దినచర్యలో భాగంగా చేసుకొని బ్రతకడమనేది ఉత్తమమైనది.

5. మన దినచర్యలో శరీర ధర్మాలు

- శరీరంపైన మలినాలను కడిగేది జలస్వానం - శరీరం లోపలి మలినాలను కడిగేది జలపానం
- నీతి నియమాలను పాటిస్తే ఆనందం - నీటి నియమాలను పాటిస్తే ఆరోగ్యం
- భోజన సమయంలో త్రాగితే నీరు - అవుతుంది జీర్ణక్రియ బేజారు
- మంచి ఆహారంతో కలుగును ఆరోగ్యం - మనిషన్న వాడు చేయాలి ప్రకృతితో సఖ్యాం
- మానవ శరీరం ఒక వాహనం - ప్రకృతి ఆహారమే సరియైన ఇంధనం
- రోగకారక రుచులకు స్వస్తి పలకండి - ప్రత్యామ్మాయాలందించాం రుచి చూడండి
- ఆహారధర్మాన్ని సంస్కరించుకో - ఆరోగ్యం చెంత నిలుస్తుంది చూసుకో
- నాలుక ఇష్టపడే రుచులు తీంచే కష్టం - తరువాత శరీరానికి ఎంతో నష్టం
- జీర్ణకోశానికి కూడా ఇవ్వాలి విశ్రాంతి - లేకుంచే సంపూర్ణారోగ్యం ఒక బ్రాంతి
- రోగాలైనైనా రోగ పదార్థమొక్కాచే - రూపం మార్చుకోనే వ్యర్థ పదార్థమొక్కాచే
- విసర్జన క్రియ విలువ తెలుసుకో - విలువ తెలుసుకోని తెలివిగా మసలుకో!
- వికేచన మయితే ప్రతిరోజు సాఫీగా - మీరుండవచ్చు నిక ప్రతి క్షణమూ హ్యాపీగా
- దినచర్యగా శరీర ధర్మాలను మలుచుకో - ఆచరణతో మానవ జన్మను సార్థకం చేసుకో

1. **నీటి ధర్మాలు:** గాలి తరువాత శరీరానికి అతి ముఖ్యమైనది నీరు. నీటి తర్వాత ముఖ్యమైనది ఆహారం. ఆంచే నీటిది రెండవ షానం. ఆహారానిది మూడవషానం. మనందరం ఇప్పటి వరకూ ఆహారానికి రెండవ షానాన్ని కల్పించి, నీటిని

మూడవ స్థానంలో వుంచి నీటి ధర్మం విషయంలో ధర్మాన్ని తప్పి రోగాలను ఆహ్వానించాము. నీటిని సక్రమంగా తీసికోనందువల్ల శరీరానికి వచ్చే ఇబ్బందిని తిరిగి ఆ నీటిని తీసుకోవడం ద్వారా తొలగించుకోవచ్చగాని ఆ లోటును మందుల ద్వారా సవరించాం అని మనిషి చేసే ప్రయత్నం ఎంతవరకు సాధ్యం? ముమ్మాటికి అసాధ్యం. అంత మేలును చేసే నీటి గురించి తెలుసుకొందాం.

నీరు లేకపోతే జీవం లేదు. ఆ నీటిని మనం ఎక్కువ త్రాగడం ద్వారా నూటికి 50 శాతం రోగాలను నివారించుకోవచ్చన్నది నగ్గ సత్యం. నీటిని త్రాగే విషయంలో ఇక నుంచైనా ప్రతి ఇంట్లో శ్రద్ధ వహించడం మనందరి ప్రథమ కర్తృవ్యం. ఈ సృష్టిలో మూడు వంతులు నీరు వుంచే ఒక వంతు భూమి ఉన్న లేదా మన శరీరంలో కూడా 68 శాతం నీరు ఉండి మిగతా 32 శాతం మాత్రమే పదార్థం వుంటుంది. పదార్థం కంచె నీటికి ఈ దేహం లో ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఉన్నదని మనం గ్రహించాలి. అందువల్లే, ఈ శరీరాన్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త శరీరాన్ని పోషించుకోవడానికి మానవులకు అందించిన ఆహార పదార్థాలలో కూడా మూడు వంతులు నీటిని పెట్టి ఒక వంతు మాత్రమే పదార్థాన్ని ఇమిడ్చాడు. ఉదాహరణకు పండ్లు, కూరగాయలు, ఆకుకూరలలో 70 నుండి 80 శాతం వరకూ నీరు వుండి మిగతా భాగం పోషక పదార్థం వుంటుంది. నాగరికత పెరిగిన దగ్గర నుండి మానవుడు ఆహారాన్ని వండి, వారిచ లేదా పిండి తీనడానికి అలవాటుపడి, ఆహారంలో నీటి నిష్పత్తిని పాడుచేసుకొంటూ, ఆ నీటిని తిరిగి సరియైన సమయంలో అందివ్వక రోగాలను ఆహ్వానిస్తున్నాడు. ఏమీ చదువుకోని మన పూర్వీకులు ఎక్కువ నీటిని త్రాగి మనకంచె ఎక్కువ ఆరోగ్యంతో జీవించగలిగితే, అన్ని చదువుకోని ఇప్పటి ప్రజలు నీటిని త్రాగడం తగ్గించి వాటి బదులు కూల్ డ్రింక్లు, బీర్లు, లస్సులు త్రాగి శరీరాన్ని చెత్తుకుండీ కంచె హీనంగా తయారు చేసుకొంటున్నారని గట్టిగా చెప్పావచ్చ.

నీటిలో స్నానం చేసినపుడు శరీరం పైకి ఏ విధంగా శుభ్రం అవుతున్నదో అదే విధంగా రోజుా శరీరానికి కావలసిన నీరును అందిస్తే లోపలి ప్రతి కణం కూడా ఆ

విధంగా స్నానం వలె శుభం చేయబడి పరిశుభమైన వాతావరణం శరీరం లోపల మనందరికీ ఏర్పడుతుంది. మనలో ఏ ఒక్కరికీ శరీరం లోపల పరిశుభంగా లేదంచే మీకు కోపం రావచ్చ లేదా ఆశ్చర్యం కలుగవచ్చ. అందుకే నాలుక గీయకపోతే పాచి వాసన, స్నానం చేయుకపోతే శరీరం చెమట వాసన, పశ్చాతోమక పోతే నోరు వాసన, మూత్రం వాసన, విరేచనం వాసన మొదలగునవి అన్ని మనలోని అపరిశుభతను, కాలుఘ్యాన్ని, రోగాలను తెలియజేస్తూ వుంటాయి. మనకు వాటి నుండి బయట పదటం ఇప్పటి వరకూ చేతగాక శోధర్ లు, పేస్టులు, క్రీమ్ లు, అత్తర్ల వాసనలతో శరీరాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ బాధలు పడ్డున్నాం. మనం మామూలుగా తీసుకొనే నీరు శరీరాన్ని శుభం చేయడానికి చాలడం లేదన్న విషయం శరీరం నుండి వచ్చే వాసనలను గమనించడం ద్వారా తెలుసుకొంచే ఇక్కనేనా బాగుపడవచ్చ. అంతటి ఆరోగ్యాన్నిచేచు విలువైన నీటిని ఎప్పుడు, ఎన్ని త్రాగాలన్న విషయం తెలుసుకొందాం.

పిల్లలు స్వీతహాగా తక్కువ తీండి తిని ఎక్కువ నీటిని త్రాగుతూ ప్రకృతికి అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తుంచే, ఎక్కువ తీండి తిని తక్కువ నీరు త్రాగే పెద్దలు నీరు త్రాగితే బలం ఏమి వస్తుంది అని పిల్లలకు ఎక్కువ తినిపించడం తక్కువ నీరు త్రాగించడం నేర్చుతుంటారు. ఒక వంతు ఆహారానికి మూడు వంతులు నీరు త్రాగాలన్నది శరీరధర్మం, ప్రకృతి ధర్మం. పెద్దలు రోజు మొత్తంలో 2 కేజీలకు తక్కువ కాకుండా ఆహారం తీంటారు కాబట్టి కనీసం 5, 6 లీటర్ల నీరు త్రాగాలి. అలాగే పిల్లలు 1 కేజీ నుంచి 2 కేజీల వరకు ఆహారం తీంటారు కాబట్టి వారు రోజుకు 3 నుండి 4 లీటర్ల నీటిని తప్పక త్రాగాలి. మనకి ఆహారం తినేటప్పుడు, తిన్న వెంటనే నీరు త్రాగడం బాగా అలవాటు. నీటిని ఈ విధంగా త్రాగితే మేలు కంచే కీడే ఎక్కువ అని ఇప్పుడు మనం తెలుసుకోవాలి. ప్రకృతిలో ఏ జీవి కూడా ఈ విధంగా నీటిని త్రాగదు. నీటిని ఎప్పుడు త్రాగినా పొట్టఖాళీగా ఉన్నపుడే త్రాగాలన్నది వాస్తవం. తినేటప్పుడు,

తిన్న తర్వాత నీటిని త్రాగితే ఆ నీరు ఆహారంతో కలసి, ఆహారం పొట్ట ప్రేగులలో ఉన్నంతసేపు ఉండి పొట్ట సాగిపోయేటట్లు చేస్తుంది. ఇంకో నష్టం ఏమిటంచే ఆహారాన్ని అరిగించడానికి పొట్టలో ఊరే హైద్రోక్సోరిక్ ఆమ్లం మరియు ఇతర జీడ్స్‌దాది రసాలను పలుచబరచి వేస్తుంది. తద్వారా ఆహారం సరిగా అర్గక పోవడమే కాకుండా ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. ఉదాహరణకు రోటిలోగాని, గ్రైండర్ లో గాని బద్దలను, నీటిని కలిపి రుబ్బితే ఆ పప్పు సరిగా నలగదు. అందువల్ల పప్పు నలిగిన తరువాత పిండికి నీరును కలుపుతారు. అలాగే మనం కూడా తిన్నది అరిగి పిండిలా అయిన తర్వాత నీటిని త్రాగితే నష్టం వుందదు. మనం త్రాగవలసిన నీటిని ఎప్పుడు త్రాగితే మంచిదో తెలుసుకొందాం.

ఉదయం నిద్ర లేచిన దగ్గర నుండి టిఫిన్ తినే లోపులో త్రాగిన నీటి వలననే రక్తం, శరీరం ఎక్కువగా శుభ్రం అవుతాయి. నిద్ర లేచిన వెంటనే పెద్దవారు లీటరు నుండి లీటరున్నర వరకూ త్రాగితే పిల్లలు అరలీటరు నుండి లీటరు వరకు త్రాగవచ్చు. ఈ నీటిని త్రాగిన పాపగంట తర్వాత వ్యాయామం చేయవచ్చు. వ్యాయామం అయిన తర్వాత లేదా మొదటిసారి నీరు త్రాగిన 45 నిమిషములు లేదా గంట తరువాత మరల పై విధంగానే నీటిని రెండవసారి త్రాగాలి. మొదటిసారి త్రాగిన నీటికి శరీరంలో చెడు నానడం జరిగితే, రెండవసారి త్రాగిన నీటికి మూత్రం ద్వారా కదలిరావడం మొదలవుతుంది. అవకాశమున్న వారు మరల కొంత సమయం తరువాత మూడవ లీటరు నీటిని త్రాగితే ఘైనల్ వాష్ లాగా రక్తం ఇంకా శుభ్రం అవుతుంది. పిల్లలకు కూడా అలా రెండు మూడు దఫాలుగా ఎక్కువ నీటిని త్రాగించిన తర్వాతనే ఎద్దైనా తినిపించడం చేయాలి. నీళ్ళు త్రాగడం పూర్తి అయిన 20 నిమిషాల తర్వాత ఎద్దైనా ఆహారాన్ని స్వీకరించవచ్చు. మరల నీటిని భోజనానికి అరగంట ముందు పెద్దవారు 3 గ్లోసులు, పిల్లలు 2 గ్లోసులు తప్పనిసరిగా త్రాగాలి. భోజనానంతరం వెంటనే నీరు త్రాగకుండా 2 గంటల తర్వాత రెండు గ్లోసుల నీరు త్రాగాలి. అప్పటి నుండి ఎద్దైనా తినడానికి 15 నిమిషాల ముందు వరకు కుదిరిన వారు త్రాగగలిగినన్ని

నీళ్ళ త్రాగడం మంచిది. చివరిసారిగా సాయంత్రం భోజనానికి ఆరగంట ముందు పెద్దవారు 3-4 గ్రాసులు, పిల్లలు 2-3 గ్రాసులు తప్పనిసరిగా త్రాగాలి. భోజనం అయిన రెండు గంటల తర్వాత ఆరగ్గాసు నుండి గ్రాసు నీరు త్రాగాలి. ఇంతవరకూ మనమందరం మూడు వంతులు ఆహారం తీని ఒక వంతు లేదా అంతకంచె తక్కువ మాత్రమే నీరు త్రాగి 100 సంవత్సరాలు గ్యారంటీ గల శరీరాన్ని పాడుచేసుకున్నాము. ఇక నుండి అలా జరగకుండా చూసుకొంటారని ఆశిస్తున్నాను. ఇన్ని నీళ్ళ త్రాగితే ఎక్కువసార్లు బాత్ రూమ్ కి వెళ్ళవలసి వస్తుందని గాని, చల్లగా వుందని గాని, కిడ్నీలకు శ్రవం అని అనుకోవడం గాని చాలా పొరపాటు. సమయం లేదని ఏ ఒక్కరూ ఆశ్రధ్య చేయవద్దు. క్రొత్తలో కాస్త ఎక్కువ సార్లు మూత్రం వచ్చినా క్రమేంత తగ్గుతుంది. అలవాటు లేక క్రొత్తలో వికారం అన్నించినా నాలుగు రోజులలో అన్ని సర్దుకు పోతాయి. మంచి అలవాట్లు వెంటనే అలవాటు కావు. కాబట్టి ప్రయత్నించి అయినా అలవరచుకోవాలి.

నీటిని పైన చెప్పుకొన్నట్లు త్రాగడం వలన ఏ వయస్సు వారికైనా వచ్చే ఇబ్బందులైన కడుపునోపి, మలబర్డకం, గ్యాస్ ట్రుబుల్, ఎసిడిటి, పులిత్రేస్చులు, ఆజీర్లం, ఆలసర్, విరేచనంలో రక్తం పడుట, పొట్ట ఊబ్బరం, తలనోపి, పార్షవపు నోపి, మూత్ర సంబంధ వ్యాధులు, మూత్రంలో మంట, లో.బి.పి., కళ్ళ తిరగడం, కళ్ళ క్రింద నలుపులు, మొటిమలు, మచ్చలు, పొడిచర్చం, చేతులు, ముఖం ఎండకి నల్లగా రావడం, తెమ్మిర్లు, బరువు పెరగడం, తుమ్ములు, రొంప, అలర్ట్ మొదలగునవి అన్ని, డబ్బు పెట్టికొనే మందులు వాడినప్పటి కంచే కూడా ఎన్నో రెట్లు త్వరగా పైనా ఖర్చు లేకుండా మీ ఇంట్లో మీరు నీరును మేము చెప్పిన పద్ధతిలో త్రాగుతూ, తగ్గించుకోవచ్చనంచే మీకు ముందు నమ్మకం కలుగక పోవచ్చ. మనస్సుప్రిగా అనుకున్న విధంగా పది రోజులు నీళ్ళ త్రాగండి. ఫలితాన్ని గమనించండి. నీళ్ళ ద్వారా ఎంత ఆరోగ్యం వస్తుందన్నది మీకు తెలుస్తుంది. **నీటి విలువ తెలిస్తే**

బ్రితుకు విలువ తెలిసినట్లేనని మరువకండి. నీటి ధర్మాన్ని ఏ రోజు తప్పకండి.

2. ఆహారధర్మం: భూ ప్రపంచంలో ఉన్న ప్రతి జీవరాశి యొక్క శరీర ఆకృతికి అనుకూలంగా దాని ఆహారమేదో దానికంటూ ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది. అలాగే అన్ని మూగ జీవులకు వాటి ఆహారమేదో వాటికి తెలుసు. ఎప్పుడు, ఎంత తినాలో కూడా తెలుసుకొని సృష్టికి అనుకూలంగానే జీవయాత్ర సాగించుచున్నవి. కానీ బుద్ధిజీవి అయిన మానవునికి మాత్రం ఈ రోజు వరకు తనకు కావలసింది శాకాహారమో, మాంసాహారమో అన్న విషయంలో ఇంకా అనుమాలు ఉన్నాయి. పగలు తినాలో, రాత్రి తినాలో లేదా పగలూ, రాత్రిఖూ కూడా తినాలో అర్థం కాకున్నది. ఏది ఎప్పుడు తినాలో, ఎంత తినాలో అన్నది వీడికి వైద్యులు, శాస్త్రాలు చెప్పితేగాని తెలుసుకోలేక పోతున్నాడు. మానవుడి ఆయుర్వ్యాయం 100 సంవత్సరాలు. వీడు తీసుకొనే ఆహారం 100 సంవత్సరాలు అనువుగా జీవించే కణాలను ఉత్పత్తి చేసేదిగా ఉండాలి కదా! మానవుడు మేధా సంపన్నుడు. ఆ మేధసును వృద్ధి పొందితేనే ఈ మానవ జన్మకు సార్థకత వస్తుంది. మనం తినే ఆహారం ఆ మేధసును వృద్ధి చేసేదిగా ఉండాలి. మానవుడు సంఘజీవి కాబట్టి ఆ నియమాలకు శరీరం భంగపడకుండా, శరీరాన్ని రక్కించి పోషించేదిగా ఆహారముండాలి. **జ్ఞాన సముపార్థాన మానవుని ముఖ్య ఉద్దేశ్యము.** తీసుకొనే ఆహారం త్వరగా జీర్ణమయి, తక్కువ సమయంలోనే ఎక్కువ శక్తిని అందిస్తూ, తక్కువ వ్యర్థ పదార్థాలను విడుదల చేసేదిగా ఉండాలి. అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా ఆహారానికి ఉండవలసిన ప్రధాన ధర్మం అలోచిస్తే అది ప్రాణశక్తితో కూడుకున్నదై ఉండాలి. అలాంటి ఆహారం వల్లనే మనలో జీవశక్తులు పెరుగుతాయి. ఇంతటి గొప్ప గుణాలున్న ఆహారాన్ని ఈ శరీరానికి అందించకుండా, ఏదేదో వండి, వారిచు, పిండి, ఉప్పు కారాలు చల్లి, మాడిచు మసిచేసి, దానిని కూడా తినవలసిన సమయంలో తినకుండా, తినవలసినంత తినకుండా మన ఇంద్రియాలకు అనుకూలంగా తింటూ,

శరీరధర్మాల్ని ఉల్లంఘిస్తూ, పెట్రోలులాంటి ఆహారం పోయవలసిన కారుకు (శరీరానికి) కిరోసిన లాంటి ఆహారం పెట్టి ఆరోగ్యంగా జీవించు అంటే అది ధర్మమా? అధర్మమా? ఆలోచించండి. అన్ని తప్పులు ఆహార విషయంలో చేసిన మనకు పుట్టిన దగ్గర నుండి ఆరోగ్యం రావాలంచే ఎలా వస్తుంది? అధర్మమైన ఆహారం ద్వారా శరీరానికి ఇబ్బంది కలిగిస్తున్నాము కాబట్టి అధర్మాన్ని సవరించి, అవసరమైన ఆహారాన్ని అందించడమే ధర్మం. **ఆహారం సక్రైనది కానందువల్ల శరీరానికి వచ్చిన లోపం తీరిగి ఆహారాన్ని సవరించితే పోతుంది గాని మందులతో సరి అప్పుతుందా?** అది ఎలా సాధ్యం? సాధ్యం కాదన్నది అందరం కళ్ళాఖరా చూస్తున్నాము. మనం కొన్న కారుకి ఆగకుండా నడవడానికి మంచి పెట్రోలు పోయాలనుకుంటున్నాము. ఒక బంకులో కల్తిగా ఉంటుందని తెలిస్తే దాన్ని వదిలి దూరానున్నా సరే వెళ్ళి మంచి బంకులో మంచి పెట్రోలు కొరకు ప్రయత్నిస్తున్నాము. కారుకు మంచి పెట్రోలు పోయాలని మనిషి తెలుసుకోగలుగుచున్నాడు గానీ, ఎంతో విలువైన ఈ మానవ దేహానికి మంచి ఆహారం అందివ్వ లేక పోతున్నాడు. అదే మానవుడి దురదృష్టం. ఇక నుండైనా ఆరోగ్యముగా జీవించాలనుకుంచే ఆహార ధర్మాన్ని సవరించుకోవడమే ప్రథానం. ఏ ఆహారాన్ని ఎప్పుడు, ఎంత, ఎలా తినాలి అన్నది మనం తెలుసుకొని, ఆ విధముగా జీవనాన్ని సాగిస్తూ ఈ దినచర్యను కొనసాగిస్తూ ఉంచే అంతా ఆరోగ్యమే. అలాంటి ఆహారనియమాలను మీకు తెలియజేపేదే ఈ దినచర్య. అదే ఆహార ధర్మం.

ఆహారాన్ని బట్టే ఆరోగ్యం, ఆహారాన్ని బట్టే మంచి ఆలోచనలు ఆధారపడి ఉంటాయి. అందువల్లనే జైసా అన్న, వైసా మన్ అని హిందీలో ఒక సామేత ఉంది (నీ తిండిని బట్టే నీ మనసును). అలాగే ఆహారమే చౌషధం అని కూడా మనం తెలుసుకోవాలి. జబ్బులున్న వ్యక్తికి ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆహారం ఆ జబ్బు తగ్గేవరకూ మందులా పనిచేసి, జబ్బు తగ్గిన దగ్గర నుండి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడటానికి పనిచేస్తుంది. మనకు నాలుగు రకాలైన ఆహారాలు అందుబాటులో

ఉన్నాయి. కారుకు ఆయల్ ఇంధనం అయినట్లే, శరీరానికి ఆహారం ఇంధనం లాంటిది. కారు మన్నికు మంచి ఆయల్ ఎలా అవసరమో, మన ఆరోగ్యానికి, ఆలోచనలకు మంచి ఆహారము అవసరము కాబట్టి మన ఆహారాన్ని ఇక్కడ ఆయల్ తో పోల్చుకుందాము.

మొదటి రకం ఆహారం: ప్రకృతి సిద్ధంగా లభించే పండ్లు, పచ్చికూరలు మొలకెత్తిన గింజలు, కొబ్బరి, ఖర్షారం మొదలైన ఎక్కువ పోషక విలువలున్న ఆహారం ద్వారా శరీరంలో విదుదలయ్యే వ్యర్థ పదార్థాలు బహు తక్కువ. శరీరం వాసనలు రాకుండా భవిష్యత్తులో ఏ రోగం రాకుండా జీవించడానికి ఇదే సరైన ఆహారం. మానవునికి ఉండవలసిన గుణాలకు, మానసిక ప్రశాంతతకు ఇదే నిజమైన ఆహారం. అసలు మనిషి తినవలసిన ఆహారం నిజానికి ఇదే. మనం రుచులకు బానిసై, ఈ అమృతాహారానికి దూరమై, రోగాలకు చేరువైనాము. రోగాలు త్వరగా తగ్గాలన్నా, దీర్ఘ రోగాలు రాకూడదన్నా ఈ ఆహారాన్ని ప్రతి నిత్యం ఎంత ఎక్కువ శాతం తినగలిగితే అంత మంచిది. ఈ ఆహారాన్ని ఆయల్ తో పోలిస్తే విమానానికి వాడే పెట్రోలు లేదా గ్యాసు లాంటిది. పొగ తక్కువ, పికప్ ఎక్కువ. వాహనం మన్నిక కూడా ఎక్కువే. మేము కనీసం రోజుకి 50 శాతం పచ్చి ఆహారం తప్పని సరిగా తినాలని ప్రతి ఒక్కరికీ చెప్పడం జరుగుచున్నది. మనిషికున్న పోషకాహార లోపాలు పోవాలంచే ఈ ఆహారమే శరణ్యం.

రెండవ రకం ఆహారం: అన్నింటినీ ఉడికించి రుచిగా తినడానికి అనువుగా చేసుకోవడం. ఉడికిన వాటిలో వచ్చే ప్రాణశక్తి, విటమిన్లు, ఎన్ జైవ్ ల లోపాలను నివారించుకోవడానికి 50 శాతం మాత్రమే ఉడికినవి తీంటూ, 50 శాతం మొదటి రకం ఆహారాన్ని రోజూ తీసుకోవాలి. ఆహారాన్ని ఉడికించడం వలన 20 శాతం వ్యర్థ పదార్థాలు శరీరంలోనే రోజూ మిగిలి పోతూ ఉంటాయి. 80 శాతం పికప్ (శక్తి) ఉంటుంది. దీర్ఘ రోగాలు రావుగాని ఎప్పుడన్నా జ్వరాలు, రొంపలు లాంటివి వస్తూ పోతూ ఉంటాయి. రోగాలు తగ్గటానికి మొదటి రకం ఆహారం కంటే కొఢిగా ఎక్కువ రోజులు పదుతుంది. దీనిని ఆయల్ తో పోలిస్తే కార్రకు వాడే పెట్రోలు లాంటిది.

పిక్వ ఉంటుంది కాని కొద్దిగా పొగ కూడా గ్యాస్ కంచే ఎక్కువే. మనందరికీ నేడు అనుకూలమైనది ఈ రెండవ రకమైన ఆహారం. ఆహారాన్ని ఉడకబెడితే చప్పగా ఉంటుంది. కాబట్టి మనం ప్రకృతి ఆశ్రమాలలో ఉడికించి పెట్టే కూరలను కొన్ని రోజులు మాత్రమే తినగలుగుతాం. రోగాలు తగ్గుతాయని తెలిసినా ఎవరూ తినడం లేదు. ఉప్పు, నూనెలు వాడితే రోగాలు తగ్గువు గదా! **మనకు రోగాలు రావడానికి కారణమైన రుచులు ఏదు.** అవి ఉప్పు, నూనె, నెయ్య, తీపి, పులుపు, కారం, మసాలాలు మొదలగునవి. నేను చేసిన ప్రయోగాల ఫలితంగా వంటలలో మై రుచులు లేకుండా, రోగాలు రాని రుచులను వాటికి బదులు వాడుకుంటూ ఆన్ని రకాల కూరలను, ఇగుర్లను, పచ్చళ్ళను, పులుసులను, వేపుళ్ళను, టీఫిన్లను చేసుకోవచ్చ. ఉదాహరణకు ఎల్రకారం బదులు పచ్చి మిరిచు; చింతపండుకు బదులు చింతకాయ, మామిడి, ఉసిరి; తీపికి - తేనె, ఖర్బారం; నూనె, నెయ్యలకు బదులు - నువ్వు పుపు, వేరుశెనగపపు, పచ్చి కొబ్బరి; ఉప్పుకు బదులుగా - టమోటా, పాలు, పెరుగు, ఆకు కూరలు; మసాలాలకు బదులుగా - మినప్పపు, శనగపపు మొదలగునవి ప్రత్యామ్నయంగా వాడుకోవడం జరుగుచున్నది. పది రోజులు ఈ వంటలు తినడం అలవాటు ఆయిన తరువాత చాలా రుచిగా ఉంటాయి. ఈ వంటలను కొన్ని సంవత్సరాల నుండి తింటూ ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా డాక్షర్లకు దూరంగా ఉండాలన్న వారు మా జీవన విధానంలో ఎంతో మంది ఉన్నారు. ఈ రుచికరమైన, ఆరోగ్యకరమైన వంటలే మా ప్రకృతి జీవన విధానంలో అందరికీ ప్రత్యేక సదుపాయం. 50 శాతం ఉడికిన ఆహార నియమం క్రింద రుచిని, ఆరోగ్యాన్ని అందివ్వగలవు. ఈ రెండవ రకపు ఆహార నియమాన్ని ఎక్కువ మంది ఆచరిస్తున్నారు.

మూడవ రకం ఆహారం: రోజు మొత్తం అన్ను ఉడకబెట్టి అందులో ఉప్పు, నూనెలు, మిగతా రుచులు వాడుతూ తీసుకొనే శాకాహారమన్నమాట. నిలువ పచ్చళ్ళ కూడా ఇందులోకి వస్తాయి. ఈ ఆహారానికి 50 శాతం పిక్వ (శక్తి) ఉంటుంది. 50 శాతం వ్యాప్త పదార్థాలు రోజూ శరీరంలో మిగిలి పోయేంతగా

ఉంటాయి. మలమూత్రాలు, చెమట, నోరు మొదలగునవి వాసనలు వస్తూ ఉంటాయి. కణాలలో అపరిశుభ్రత ఉంటుంది. శరీరంలో ఏరికి ఎక్కడో ఒక చోట రోగం పుడుతూ, ఏదో ఒక రూపంలో బయటపడుతూనే ఉంటుంది. మనసును కూడా ప్రశాంతంగా ఉండదు. మనకు వచ్చే రకరకాల జబ్బులకు డాక్టర్లు వద్దకు వెళ్తే వారు మందులు ఇస్తూ వాటితోపాటు ఆహార నియమాలు చెబుతూ ఉప్పు, నూనె, మనాలాలు, కారాలను తగ్గించమంటారు. మనం ఆ రుచులను ఎంత తగ్గించినా బ్రుతికినంత కాలం మందులు వాడటం, జబ్బులతో బాధపడటం జరుగుచున్నదే గాని జబ్బులు పూర్తిగా పోక, కొత్త జబ్బులు రాక మానదం లేదు. మీకు పూర్తి ఆరోగ్యం కావాలి, డాక్టర్లు చుట్టూ తిరగకూడదు అనుకుంచే ఈ మూడవ రకం ఆహారం వలన ఎవరికీ ప్రయోజనం లేదు. ఎన్నటికీ రాదు కూడా. మనిషికి ఉండవలసిన గుణాలు, స్వభావాలు అన్నీ ఈ రకం ఆహారం వల్ల రోజు రోజుకీ నశిస్తూ ఉంటాయి. ఈ ఆహారాన్ని ఆయులుతో పోలిస్తే డీసిల్ లాంటిది. సగం పొగ, సగం పికచ్ మాత్రమే ఉంటుంది. రిపేర్లు కూడా తరచూ వస్తూనే ఉంటాయి. ఈ ఆహారాన్నే ఎక్కువగా తీంచే డీసిల్ కారు అస్తమానూ షైఫ్ట్‌కి వెళ్ళవలసినట్లు మనకూ త్వర త్వరగా హస్పిటల్ కు వెళ్ళే అవసరం కలుగుతుందని మరువకండి.

నాల్గవ రకం ఆహారం: ఉప్పు, నూనెలతో నిలువ ఉన్న పదార్థాలు, నూనెలో దేవిన పదార్థాలు, మాంసాహారాలు, గ్రుడ్లు, బేకరీ పదార్థాలు, స్వీట్లు, కూల్ ట్రైంక్ లు మొదలగునవి. నేటి సమాజంలో ఫేషన్ గా ఈ ఆహారాన్నే ఎక్కువ వాడుతున్నారు. ఈ ఆహారం పూర్తిగా రోగాలను, తామస గుణాలను కలిగిస్తుంది. మానసికంగా వ్యక్తిని పతనం చేస్తుంది. శరీరం నుండి వాసనలు ఎక్కువగా వస్తూ ఉంటాయి. శక్తి 30 శాతం ఆయతే, వ్యర్థ పదార్థాలు 70 శాతం ఉంటాయి. దీర్ఘ రోగాలు పునాదులు వేసుకుంటాయి. దీనిని ఆయల్ తో పోలిస్తే కారుకు కిరోసిన లాంటిది. పికచ్ తక్కువ పొగ బాగా ఎక్కువ. రిపేర్లు రోజూ వస్తూ వుంటాయి. అలాగే ఈ రకం ఆహారం తినేవారూ రోజూ మందులు, డాక్టర్లు లేకుండా

గడపలేరు. తినడమే జీవితంగా భావిస్తారు. వారు ఇబ్బంది పదుతూ ఆందరినీ ఇబ్బంది పెదుతూ ఉంటారు. **ఈ ఆహారం కేవలం నాలికకు మాత్రమే తలపైనిస్తూ, పూర్తి శరీరాన్ని మోసం చేస్తూ ఉంటుంది.**

పైన వివరించిన నాలుగు రకాల ఆహారాలలో 1, 2 రకాల ఆహారాలు ఖరుచు తక్కువ, ప్రయోజనం ఎక్కువ. 3, 4 ఆహారాలు ఖరుచు ఎక్కువ, దుష్పలితాలు ఎక్కువ ఇస్తాయి. కావున మీరు మీ శరీర వాహనానికి పెట్టోలు లాంటి (ఆరోగ్యాన్ని, ఆనందాన్ని ఇచ్చే 1, 2 రకాల ఆహారాలు) ఆహారాన్ని స్వీకరిస్తారో; వ్యర్థపదార్థాలను ఎక్కువగా మిగులుస్తూ, అనారోగ్యాన్నిచేచు కిరోసిన్ లాంటి 3, 4 రకాల ఆహారాన్ని స్వీకరిస్తారో మీరే నిర్ణయించుకోండిక! మీ ఆరోగ్యం, మీ సుఖసంతోషాలు మీ నిర్ణయంపైనే ఆధారపడి ఉన్నాయి.

మన వందేళ్ళ జీవితం శారీరకంగా, మానసికంగా ఆరోగ్యంగా సాగాలంచే మూడవ, నాలుగవ రకం ఆహారాలకు పూర్తిగా స్వస్తి పలికి అన్ని విధాలు అనుకూలమైన మొదటి, రెండవ రకములైన ఆహారాలను స్వీకరిస్తూ మనకున్న జబ్బులను పూర్తిగా నయం చేసుకుండాము. ఈ రెండు రకాల ఆహార నియమాల ద్వారా మనకు ఎన్నో ఏళ్ళ నుండి ఉన్న మొండి దీర్ఘవ్యాధులు, చర్మవ్యాధులు, బి.పి., సుగర్, ఆస్ట్రో, అలెర్జీలు, గుండె జబ్బు, స్కూలకాయం, తలనొప్పులు, నరాల నొప్పులు, జీడ్లాశయపు వ్యాధులు మొదలగునవి అన్నీ మందులు లేకుండా నయం అవుతూ ఉంటాయి. మీరు మనస్సు మార్చుకుంచే మీ ఇంట్లోనే మీ జబ్బులను తగ్గించుకోవచ్చ, పైనా ఖరుచు లేకుండా అని గుర్తుంచుకోండి.

3. వ్యాయమ ధర్మం: ఏ జీవి కూడా శారీరక శ్రమ లేకుండా ఆహారాన్ని సంపాదించుకోదు. ఒక్క మానవుడు మాత్రమే పనీ పాటలను ఎగొట్టి మరీ ముప్పొద్దులూ ఆహారాన్ని ఆరగిస్తుంటాడు. మన పూర్వీకులకు వారి వారి వృత్తులలో, నిత్య కృత్యాలలో శ్రమ అనేది ఒక భాగంగా చోటు చేసుకుంది. తద్వారా వారు ఆరోగ్యం విషయంలో ఆప్రయత్నంగా ఒక మెట్టు ముందుకు

వేయగలిగారు. నాగరికత పెరిగిన దగ్గర నుండి మనుషులు చేయవలసిన పనులను మరలు చేస్తుండటం వలన మనుషులకు మానసిక శ్రమ ఎక్కువై శారీరక శ్రమ తగ్గిపోయింది. వీరు ఒక గంట ఉదయం పూట నడిచే సరికే శరీరం అంతా శ్రమతో అలసిపోతున్నది. దానికి నేనెంతో కష్టపడుతున్నానన్న భావం ఎక్కువ మందిలో ఉంటున్నది. ఈ కాలం మనుషులకు పని 10 శాతం అయితే తీండి 90 శాతం ఉంటున్నది. అందుచేతనే ఈ రోజులలో మానవ శరీరాలకు 90 శాతం వ్యర్థం (రోగం), 10 శాతం అర్ధం (ఆరోగ్యం) మాత్రమే ఉంటున్నది. తాతముత్తాతలు సంపాదించిన ఆస్తులు ఉన్నాయని కూర్చుని పనివారితో పనిచేయించుకుంటాను, శరీరం అలవకుండా రోజులు వెళ్ళబుచ్చుతానంచే శరీరం ఒప్పుకోదు. వ్యాయామం అనేది తీన్న ఆహారం స్క్రమంగా అరగటూనికి, అరిగిన ఆహారంలోని సారం శరీర భాగాలకు అందటానికి, అందిన ఆహారం ఆ భాగాలు వినియోగించుకోగా మిగిలినది అక్కడ నుండి బయటకు విసర్థింపబడుతానికి ఉపయోగపడుతుంది. ఇది వ్యాయామ ధర్మం. మనం వ్యాయామ ధర్మం అతిక్రమించినందుకు చెమట రూపంలో వెళ్ళవలసిన వ్యర్థ పదార్థాలు శరీరంలోనే మిగిలిపోయి, రోజు రోజుకి అని పెరుగుతూ రోగాలకు పునాది పడుతుంది. మన పెద్దలు చెమట పట్టే వాడికి తినే అర్థత ఉన్నదని; అలాగే రెక్క ఆడితేనే డొక్క ఆడాలి అని నియమాలను పెట్టారు. ఆ ధర్మాలను ఉల్లంఘించినందుకు రోగాలను అనుభవించక తప్పదు గదా! ఈ లోపాలను మందులతో సరిచేయడం దుస్సాధ్యం. శారీరక శ్రమ చేయని వారికి ఆ లోపాలను నివారించుకోవడానికి యోగాసనాలు, ప్రాణాయామము చాలా మేలు చేయగలవు.

4. విశ్రాంతి ధర్మం: పై మూడు ధర్మాలను ఇంతకాలం నేను స్క్రమంగా చేయలేదు కానీ ఈ ధర్మాన్ని మాత్రం నేను రోజూ 7, 8 గంటలు నిద్రపోవడం ద్వారా చేస్తున్నాను అనుకుంచే పొరపాచే. పై మూడు ధర్మాలను ఎంతో కొంత ఆచరిస్తున్న వారుండవచ్చ గాని ఈ ధర్మాన్ని ఆచరించే వారు లక్ష్మి మందిలో

ఒకరు కూడా ఉండక పోవచ్చు. ఈ ధర్మమే జీవికి రోగనిరోధక శక్తిని పెంపాందించేది. సృష్టిలోని జీవులన్నీ ఈ ధర్మాన్ని తప్పడం లేదు. అందుచేతనే వాటికి గాలి మారినా, నీరు మారినా, వాతావరణం మారినా తేడాలు రావు. మనకు ఇవి ఎక్కువగా రావడానికి రోగనిరోధకశక్తి లోపమే కారణం. మనం-రాత్రికి విశ్రాంతినివ్యవలసింది పగలు అలసిపోయిన కండరాలకు, నరాలకు, ఎముకలకు మాత్రమే కాకుండా లోపల భాగాలైన జీర్ణాశయానికి (పొట్ట, చిన్నపేవులు, లివరు, పాంక్రియాస్) కూడానని సృష్టికర్త ఆదేశం. ఏ వైద్య శాస్త్రమూ ఈ ధర్మానికి విలువ నివ్యదం లేదు. అసలు విషయాన్ని గ్రహించడం లేదు. మనం పగలు కష్టపడి కోల్పోయిన శక్తిని రాత్రి విశ్రాంతి ద్వారా ఆయా భాగాలకు (కండరాలు, నరాలు, ఎముకలు) అందించి మరలా మరుసటి రోజుకు శక్తిని పెంచుకుంటున్నాము. అదే కోవకు చెందినదే మన జీర్ణాశయం. సృష్టిలో కొన్ని ప్రాణులు పగలు ఆహారాన్ని తిని రాత్రికి విశ్రాంతినిస్తే, మరి కొన్ని రాత్రికి తీంటూ పగలు విశ్రాంతి నివ్యదం అనేది శరీర ధర్మంగా ఉంది. ఏ ప్రాణులూ పగలు రాత్రులూ కలిపి తినడం చేయవు. కానీ మానవుడు మాత్రం ఉదయం ఏడు గంటలకు ప్రారంభించి రాత్రి 10 గంటల వరకూ (12-14 గంటలు) ఏదోటి నోటిలో పడవేస్తూనే ఉంటాడు. ఆ విధంగా తిని పదుకోవడం వలన అది అరిగే లోపే దాదాపుగా తెల్లారి పోతుంది. ఆహారాన్ని అరిగించే వరకూ జీర్ణాశయం పనిచేస్తూనే ఉండాలి కదా! 2, 3 గంటలు విశ్రాంతి లభించిందో లేదో పరగడుపునే బెడ్ కాఫీ, టిఫిన్ లతో మరలా మోపెడు పని జీర్ణాశయంపై పదుతుంది. ఈ విధముగా ప్రతిరోజు జీర్ణాశయం అదనంగా పనిచేసి ఆహారం ద్వారా, నీటి ద్వారా వచ్చిన దోషాలను సరిగా ఎదుర్కొన లేక శరీరాన్ని బలహీనం చేస్తుంది. జీర్ణాశయం బలహీనమైతే అన్ని రోగాలకు పునాది పదుతుంది.

జీర్ణాశయంలో ఆహారం పూర్తిగా అరిగిన తరువాత విశ్రాంతి ధర్మం ప్రారంభం అవుతుంది. అందుకే మన పూర్వీకులు, కొన్ని మతాల వారు ఆహారాన్ని సూర్యాస్తమయం అయ్యక తీసుకొనక పోవడం గమనించవచ్చు.

పదుకునే సరికి ఆహారం అరిగితే రాత్రి 9, 10 గంటల నుండి మరుసటి రోజు ఉదయం వరకు అంచే సుమారు 8 గంటలు విశ్రాంతి వారి జీర్ణాశయనికి వచ్చేది. ఆహారం జీర్ణం అయిన దగ్గర నుండి ఇదవ ధర్మం అయిన విసర్జక ధర్మం పనిచేయడం ప్రారంభం అవుతుంది. విశ్రాంతి ధర్మం తగ్గితే విసర్జక ధర్మం కూడా తగ్గుతుంది. నేను ఉద్యోగస్తుడిని, వ్యాపారస్తుడిని, సూర్యాస్తమయినికిల్లా ఖోజనం మాకెలా కుదురుతుంది అని అందరూ అనుకుంచే ఆ నష్టాన్ని మనం అనుభవించక తప్పదు. ముందు శరీరధర్మం, ఆ తరువాతే వృత్తి ధర్మం. ఆరోగ్యం కావాలనుకొంచే ధర్మాలను గౌరవించక తప్పదు కదా! మన కోసం సృష్టిధర్మాలు, శరీర ధర్మాలు మార్పు చెందవు. వాటికి అనుకూలంగా మనం మారడమే ఆరోగ్యానికి సోపానం.

5. విసర్జక ధర్మం: (**ఉపవాస ధర్మం**) మనం తీసుకున్న ఆహార పదార్థాలు మనలోని కణాలలో దహనం చెంది శక్తిని విడుదల చేసిన తరువాత వ్యాప్త పదార్థాలను విడుదల చేస్తూ ఉంటాయి. కష్టాను బట్టే పొగ, బూడిద ఆధారపడినట్లు ఆహారాన్ని బట్టే వ్యాప్త పదార్థాలు ఎక్కువ తక్కువలు ఉంటాయి. వాయు, ద్రవ, ఘన రూపంలో ఉన్న ఆహార పదార్థాలను మనం తీసుకుంటాము కాబట్టి ఏటి ద్వారా విడుదలైన వ్యాప్త పదార్థాలు మూడు రూపాలైన ఘన (మలం) రూపంలో, ద్రవరూపంలో (మూత్రం, చెమట), వాయురూపంలో (కార్పున దయకైన్డీ) రోజూ నాలుగు విసర్జక అవయవాల ద్వారా బయటకు పోతూ ఉంటాయి. లోపల విడుదలయే వ్యాప్త పదార్థాలు, బయటకు వచ్చే వ్యాప్త పదార్థాలు సమానమయితే ఆరోగ్యం దెబ్బతినదు. అదే లోపల విడుదలయేవి ఎక్కువై, బయటకు వచ్చేవి తక్కువయితే ఆ చెడు పదార్థాలు శరీరంలో నిలువ ఉండి టాకిస్టున్న ను, పాయిజన్న ను ఉత్పత్తి చేస్తూ శరీరాన్ని కలుషితం చేస్తుంటాయి. ఇలా కొన్ని రోజులు గడచిన తరవాత శరీరంలో ఏ భాగానికి కదలికలు తక్కువ ఉన్నా, బలహీనంగా ఉన్నా ఆ భాగాలలో ఆ రోగ పదార్థం (వ్యాప్త పదార్థం) చేరి ఆ భాగాన్ని రోగగ్రస్తం చేస్తుంది. దీనంతటికీ

కారణం ఒకే రోగ పదార్థం. ఉదాహరణకు బంగారాన్ని రూపం మార్చి మెడలో వేస్తే గొలుసని, పొట్టకు పెడితే వడ్డాణమని, కాలుకి పెడితే పట్టా అని ప్రదేశాన్ని బట్టి పేర్లు మార్చినా అన్నింటిలో ఉన్నది అదే బంగారం కదా! అలాగే మనలో ఉన్న వ్యర్థపదార్థాలే రోగ పదార్థాలుగా మార్పు చెంది, ఆ పదార్థం తలలో చేరితే తలనొప్పి అని, కీళ్ళలో చేరితే ఆర్దరైటీస్ అని, ఊపిరితిత్తులలో చేరితే ఆస్త్రా అని ఇలా రకరకాలుగా వేరు వేరు పేర్లతో మన వైద్యులు పిలవడం జరుగుతుంది. ఆ చెదు పదార్థాలను విసర్జిస్తే రోగం కుదురుతుంది. ఏ వైద్య విధానం అయితే ఈ చెదు గురించి వదిలి వైద్యం చేస్తుందో దాని వలన మనకు మేలుకంచే కూడా కీడే ఎక్కువ. అదే ప్రకృతి విధానం అయితే ఈ చెదును కడిగే కార్బ్రూక్రమం ముందు చేస్తుంది.

మనం అవకాశమిస్తే మన శరీరం మన లోపల ప్రతిరోజూ శుభ్రం చేసుకుంటుంది. అలా శుభ్రం ఏ రోజుకారోజు చేస్తేనే ఈ శరీరానికి ఆరోగ్యం వస్తుంది. అందుకే సృష్టికర్త మనకు ఈ సదుపాయాన్ని శరీరమే స్వయంగా చేసుకునేటట్లు రూపొందించాడు. ఈ విసర్జన క్రియ పగటి పూట జరుగదు. ఎందువల్లనంచే మనలో ఉన్న శక్తి పగలు ఆహారాన్ని అరిగించడం, దాన్ని శరీర భాగాలకు సరఫరా చేయడం మాత్రమే చేసి, రాత్రిపూట ఆహారం పూర్తిగా అరిగి జీర్ణాశయానికి విశ్రాంతి వచ్చిన సమయం నుండి విసర్జన క్రియను ప్రారంభిస్తుంది. ఆ సమయం నుండి శక్తి అంతా విసర్జన క్రియకు మళ్ళుతుంది. రాత్రిపూట కనీసం 8-10 గంటలు విసర్జన క్రియ చేస్తేనే శరీరంలో ఆహారం ద్వారా వెళ్ళిన వ్యర్థ పదార్థాలు మరుసటి రోజు ఉదయానికల్లా పూర్తిగా విసర్జింపబడతాయి. రాత్రి 9, 10 గంటలకు తినిపడుకోనే వారికి తెల్లవారు జామున 4, 5 గంటల నుండి విసర్జన క్రియ ప్రారంభమై టీఫిన్ తినే వరకు జరుగుతుంది. అంచే సుమారు 2-4 గంటలు మాత్రమే శరీరం లోపల శుభ్రం అవుతున్నది. ఇంకోక నాలుగు గంటలు విసర్జించుకోవలసిన పదార్థాలు రోజు మిగిలిపోతూ రోజు రోజుకీ వధ్ధి పెరిగినట్లు శరీరంలో చెదు పెరుగుతూ మన నుండి

దుర్వాసనలు (చెమట, మలం, మాత్రం, నోరు, లాలాజలం) బాగా వస్తూ ఉంటాయి. శరీరంలో వ్యాధ పదార్థాలు మరీ ఎక్కువయినపుడు నాకు ఆహారం వద్దు, నీవు తినవద్దని నోటించే దును పెట్టి, ఆకలి మందగించి, మనకు తినాలని తలంపు లేకుండా చేసి శరీరం తనలోపల శుద్ధి చేసుకుండామని విశ్రాంతిని కోరుతుంది. ప్రతి రోజు విసర్జన క్రియ సమయాన్ని తగ్గించినా, కనీసం రోగం వచ్చినపుడు అన్నా విసర్జనకు అవకాశం కల్పిస్తే మన శరీరం తనంతట తాను పూర్తిగా శుభ్రం చేసుకుంటుంది. నాగరికత పెరిగిన దగ్గర నుండి మానవుడు ఇలాంటి సమయంలో బిళ్ళ వేసుకొని, నోరు బాగోపోతే ఇంకో పచ్చడి వేసుకొని పొట్టనిండా తిని పదుకోవడం నేరుచున్నాడు. శరీరం శుద్ధి చేసుకోవడానికి అవకాశాన్ని ఇవ్వలేక తనే కోరి దీర్ఘరోగాలకు ఆహ్వానం పలుకుతున్నాడు. మానవుడు తప్ప మిగతా జీవులన్నీ ప్రతినిఱ్యం ఈ ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ స్నానాదులు, డాక్షర్లు, వాసనలు లేకుండా హయిగా ఆయుస్సు ఉన్నంత వరకు ఆరోగ్యంగా వాటి శరీరాలను ఉంచుకో గలుగుతున్నాయి. మన పూర్తీకులు ఈ రహస్యాలను తెలుసుకొని ఆరోగ్యంగా జీవించితే, మనం మాత్రం అన్నీ చదువుకుని, అన్నీ అందుబాటులో ఉన్నా అనారోగ్యం అనే ఊచిలో కూరుకు పోతున్నాము. **డాక్షర్లు ఇచ్చే మందులు మామూలు చౌషధాలే.** ఒక్క లంఖణం మాత్రమే పరమ చౌషధం. పగలు కూడా ఆహారం తినకుండా పూర్తి విశ్రాంతి శరీరానికి, జీర్ణాశయానికి ఇవ్వడాన్నే ఉపవాసం అంటారు. ఉపవాసం అంటే 24 గంటలూ శరీరం చేసుకోనే విసర్జన క్రియ. అందువల్లనే 'తపము లేదు ఉపవాస ప్రతము కంటె' అన్నారు. ఇంతటి మేలు కలిగించే విసర్జక ధర్మాన్ని మనం మరచి మందుల ద్వారా, డాక్షర్ల ద్వారా ఆరోగ్యాన్ని పొందాలని ఆశించడం ఎంత వరకూ న్యాయమో మీరే ఆలోచించండి?

విరేచనం సాఫీగా ఆవడం ద్వారా: విరేచనం సాఫీగా ఆవ్వడం వలన విసర్జన క్రియకు సగం భారం తగ్గుతుంది. ప్రతి తల్లి పిల్లలవాడిని ఏది తీంటావు, ఎంత తిన్నావు, ఇంకా కొఢిగా తిను అని అడుగుతుందే గాని ఎన్ని నీళ్ళ త్రాగావు,

ఎన్నసార్లు విరేచనానికి వెళ్వ అన్న విషయం అడిగే తల్లులు లేకపోవడం, అడగాలని తెలియక పోవడం ఆరోగ్యానికి పట్టిన దుష్టితి అనవచ్చ. నేటి తల్లిదండ్రులు, డాక్టర్లు తించేనే బలం అనుకుంటున్నారు గాని తిన్నది వంటబట్టి, ఏర్పడిన మలపదార్థము ఎప్పటికప్పుడు బయటకు వెళితేనే బలం వస్తుంది, సుఖం వస్తుంది అన్న విషయం మరిచారు. మనం పైన చెప్పుకున్నట్లు ఇంటిల్లిపాదీ అందరికీ సాఫీగా విరేచనం అవ్వాలంచే కూరలో అన్నం కలుపుకుని తినాలి లేదా అన్నం ఎంత తించే అంత కూర అన్న తినాలి. తెల్లటి బియ్యం మాని ముడిబియ్యం (పాలిష్ పట్టని బియ్యం) లేదా గోధుమ అన్నం లేదా ఆడించిన గోధుమ పిండితో చేసిన పుల్కలు తినడం బలానికి, సాఫీ విరేచనానికి మంచిది. ప్రతి రోజు కూరలలో పచ్చి కొబ్బరి వాడటం చాలా మంచిది. అన్న పండ్లను పిప్పి ఊసి చేయకుండా నమిలి తినాలి. రుచి కోసం మనం బజారులో కొనే ప్రాసెస్ ఫుడ్స్ అన్న కూడా మలబర్డకానికి దారితీస్తాయన్నది మరువకండి. విరేచనం రెండు మూడు సార్లు ఎప్పడు వెళితే మంచిది అన్న విషయం తెలుసుకుందాము.

ప్రతి ఒక్కరికి ఒకటి లేదా రెండు సార్లు ఉదయం టిఫిన్ తినే లోపులో అయితే మరలా సాయంకాలానికి భోజనానికి ముందు తప్పని సరిగా మరోసారి విరేచనం అవ్వాలి. పిల్లలు గాని పెద్దవారు గాని ఉదయం నిద్రలేచిన వెంటనే ఒక లీటరు నుండి లీటరున్నర నీటిని పొట్టనిండా త్రాగి వేరే రకమైన ఆలోచనలు, పనులు చేయకుండా మనసును బోఢ్చు, దాని క్రింది భాగాలపై లగ్గుం చేసి 5, 10 నిమిషములు అటూ, ఇటూ నడుస్తూ ఉంచే విరేచనం బాగా కదులుతుంది. అర్ధాంటు అయ్యే వరకు దొడ్డోకి వెళ్ళకూడదు. అప్పటి వరకూ ఆలోచిస్తే సాఫీగా విరేచనం ఒకేసారి ఎక్కువగా వెళ్లుతుంది. అలా సాఫీగా విరేచనం అవ్వడమే శుభోదయం. మరలా గంట తరువాత రెండవసారి పైన అనుకున్నట్లు నీటిని త్రాగి అదే విధముగా ఆలోచిస్తే ఈ సారి ఇంకా ఎక్కువ విరేచనం మరీ సాఫీగా అపుతుంది. దానితో ముందటి రోజు తిన్న రెండు పూటల

భోజనం తాలూకు విరేచనం మొత్తం ఖాలీ అవుతుంది. సాయంకాలం భోజనానికి అరగంట ముందు మళ్ళీ పాట్లనిండా నీరు త్రాగి ఆ విధముగా ఆలోచన పెడితే ఉదయం టిఫిన్ తాలూకు విరేచనం సాఫీగా వెళుతుంది. సాయంకాలం విరేచనం అయితేనే భోజనం చేయడానికి అర్థులం అని పిల్లలు, పెద్దలు అందరూ తెలుసుకుంటే ఆరోగ్యం మీ సొంతం అవుతుందని గుర్తుంచుకోండి. **ఆరోగ్యానికి - విరేచనానికి; విరేచనానికి - ఆలోచనలకు అంత దగ్గర సంబంధం ఉన్నదని గ్రహించిన వారు అదృష్టవంతులు. మలబద్దకం ఉన్నవారు అందరికంచె దురదృష్ట వంతులు అని ఇక్కనేనా తెలుసుకోండి.** మీ మలబద్దకాన్ని వదిలించుకోండి, మీ బద్దకం వదిలిపోతుంది.

ఆచరించవలసిన వాటిని ఆచరించకుండా ప్రకృతి విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తూ శారీరక మానసిక ఆరోగ్యాలను నాశనం చేసుకుంటూ ఇంజానాన్ని పొందవలసిన జన్మను అఇంజానంతో ముగించవలసి వస్తున్నది. మనిషి ఇలాంటి పనులను చేస్తున్నాడనే వేమన యోగి ఇలా అన్నాడు.

చీమ సిద్ధజ్ఞాని - పంది పరమజ్ఞాని - కోడి కాలజ్ఞాని - కుక్క సుజ్ఞాని - 'మనిషి అజ్ఞాని'

కావున ఇక్కనేనా మనిషి ఆ అజ్ఞానాన్ని వదిలించుకోని మేమందిస్తున్న విజ్ఞానమైన ప్రకృతి జీవనాన్ని అలవరుచు కొంటూ, మన కనీస ధర్మాలైన శరీర ధర్మాలను జీవితంలో ప్రతి నిత్యం దినచర్యలో ఒక భాగంగా ఆచరిస్తూ మానవ జన్మను సార్థకం చేసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

6. నేను చేస్తున్నదేమిటి?

నా ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేసుకోవడం కోసం నా మీద నేను పరిశోధన చేసుకొని కొన్ని నియమాలను తయారుచేయడం జరిగింది. వాటివలన శారీరకంగా, మానసికంగా నేను ఎన్నో సత్పులితాలను పొందాను. ఆ నియమాలను జీవితంలో ఒక భాగంగా చేసుకుని పూర్తి ఆరోగ్యాన్ని అనుభవిస్తున్నాను. ఈ మంచిని ప్రజలందరకూ అందిస్తే బాగుంటుందని ప్రకృతి వైద్య విధానాన్ని అధ్యయనం చేసి ఒక జీవన విధానంగా రూపకల్పన చేసి అక్కడ నుండి దానిని ప్రచారం చేయాలని సంకల్పించాను. నేను సుమారుగా 10 సంవత్సరాల నుండి ప్రకృతి జీవన విధానాన్ని ప్రచారం చేస్తూ, నెలంతా తిరుగుతూ, నెలకు 30, 40 ఆరోగ్య ప్రసంగాలను అందిస్తూ ఇప్పటికి సుమారు 2,500 పైగా ఆరోగ్య ప్రసంగాలను ఆంధ్రదేశమంతట అందించడం జరిగింది. నేను పొందిన ఆరోగ్యాన్ని, నేను ఆచరించే నియమాలను ప్రజలు తెలుసుకుంటే త్వరగా ఆరోగ్యవంతులవుతారనేదే నా తపన. ప్రజలు ఆరోగ్యం నిమిత్తం ఇప్పటికే ఎందరి దగ్గరకో, ఎన్ని హస్పిటల్స్ కో తిరిగి తిరిగి ఎంతో డబ్బును పోగొట్టుకుని జబ్బులు పోక నిరాశ చెంది మానసిక క్షోభను అనుభవిస్తున్నారు.

అలాంటి వారికి ఇక డబ్బు ఖరుచేకుండా, ఇంట్లో ఉంటూ ఇంట్లో ఉన్న వాటితో ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేసుకునే మార్గం ప్రకృతి మనకిచ్చినందుకు దానిని ఉచితంగా ప్రజలకు అందించడం నా ధర్మంగా భావించడం జరిగింది. అందుకే నేను ఒక చోట కూర్చుని ప్రాక్షీసు పెట్టుకుండా ప్రజలకు నేను అందుబాటులో ఉండాలన్న ఉద్దేశ్యంతో నా ఖరుచులతో నేను తిరుగుతూ ఈ ప్రచారోద్యమాన్ని ప్రజల ఆదరణతో కొనసాగిస్తున్నాను. నేను కోరుకునేదల్లా, అందరూ ఈ ప్రకృతి నియమాలను ఆచరించి అందులో ఉన్న లాభాన్ని ఎప్పటికీ వదలకుండా సుఖంగా జీవించాలనే. ఉపన్యాసాలు వించే కొంతవరకు

విషయాలు గుర్తు ఉంటాయి కానీ అన్న ఆచరణ చేయడానికి ఏలుగా ఉండవని నేను ప్రతి విషయాన్ని వివరంగా పుస్తకరూపంలోకి తీసుకుని రావడం జరిగింది. పుస్తకం మీ చేతిలో ఉంటే నేను ఎదురుగా ఉన్నచ్చే భావించి మీరు ఎలాంటి సందేహాలు లేకుండా ఆచరించగలుగుతారు. ఈ విధంగానే ఎంతో మంది బంధువుల ద్వారా, స్నేహితుల ద్వారా నా పుస్తకాలను చదివి ఈ జీవన విధానాన్ని ఆచరిస్తూ వారి సమస్యలను పోగొట్టుకుంటున్నారు. పుస్తకాలు చదువుకుని ఆరోగ్యం బాగుచేసుకున్న వారు ఎన్నో వందల మంది మాకు ఉత్తరాల ద్వారా వాళ్ళ అనుభవాలను తెలియజేస్తూ ఉంటారు. ఆ స్వార్థితోనే నా పుస్తకరచన కూడా కొనసాగుతోంది. కొంతమంది దీర్ఘరోగాలు ఉన్నవారు, ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మందులు వాడుతున్నవారు పూర్తిగా వారి సమస్యలు తొలగించుకోవాలంటే కొన్ని రోజులు డాక్టరు పర్యవేక్షణలో ఉంటూ అవసరమయితే ఉపవాసాలు కూడా చేయవలసి ఉంటుంది. ఇలాంటి వారి సాకర్యార్థం ఒక ఆశ్రమాన్ని నిర్మించాలనే సంకల్పం కలిగి నా పేరున ఒక ట్రిస్టును ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. ఆ ట్రిస్టు తరఫునే ప్రకృతాశ్రమాన్ని నిర్మించబోతున్నాము.

"పరుల కొరకు జీవించువారే జీవించియున్నట్లు మిగిలిన వారు జీవించియున్నా మరణించినట్లే" అన్న వివేకానందుని మాట, నాకు అన్నింటికంటే నచ్చినమాట. నేను ఈ ప్రకృతి విధానాన్ని ఆచరిస్తూ ప్రజలకు అందిస్తూ సేవచేస్తున్నాని కొందరంటూ ఉంటారు. కానీ నేను సేవచేస్తున్నానని అనుకోవడం లేదు. నేను నా ద్వార్యాటీని చేస్తున్నాను. అది నా బాధ్యత. నా బాధ్యతను నేను నిర్వహిస్తున్నాను. ఎందుకంటే ఎవరివంతు వారు సమాజానికి ఏదో ఒకటి అందించవలసిన కర్తవ్యం ఉన్నది. ఇవి నా వంతుగా నా భుజాలపై ఈ బాధ్యత పడినట్లుగా భావిస్తున్నాను. అందుచేతనే దీనిని నిస్వార్థంగా అందరికీ అందించాలని నా లక్ష్మం. ప్రజలు కోరుకునే ఆరోగ్య రహస్యాలను తెలియజేసే అవకాశము నాకు

వచ్చినందుకు, నేను చెప్పినవాటిని మీరు మంచి మనస్సుతో ఆదరించి, ఆచరిస్తున్నందుకు, అది నా ఆదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. మీ ఆచరణే నా ఫీజు. మీ ఆరోగ్యమే నా ఆనందం.

7. మీకు పరిపూర్ణ ఆరోగ్యం కావాలంచే!

ఆసాంతం ఈ చిన్న పుస్తకాన్ని చదివిన తరువాత మీకు మనసును మారి ఆరోగ్యంపై ఆసక్తి పెరిగితే, ముందుగా పెద్ద ఎత్తులో అలవాట్లు మార్చుకోవడానికి సిద్ధపడితే నా రచనలను చదవ నారంభించండి. ముందుగా ఆరోగ్యమే - ఆనందం పుస్తకం చదవండి. నీళ్ళు ఐదు లీటర్లు త్రాగడం నేరుగుని తరువాత మిగతా దినచర్యను ప్రారంభించండి. మిగతా పుస్తకాలను విపులంగా చదివితే మీకు వచ్చే అన్ని సందేహాలకు సమాధానం దొరుకుతుంది. ఈ విధానాన్ని మీరు ఆచరించేటప్పఁడు ఎంతో మంది మిమ్మల్ని నిరుత్సాహపరుస్తా, అడ్డుపడుతూ ఉంటారు. ఈ విధానం సమజంలో ఎదురీతలా ఉంది. బ్రాందీలు, సిగరెట్లు త్రాగి చెడిపోయే వారిని మానమని వెంటబడి చెప్పేవారు కనబడరు కానీ మీరు చేసే మంచి పనిని వద్దనే వారు ఎందరో ఎదురవుతారు. మనం ఇన్నాళ్ళు ఇలాంటి మంచి విషయాలకు దూరం అయ్యే ఎంతో నష్టపోయాము. ఇక మీదట ఆలాజరగకుండా చూసుకోండి. పట్టుదలతో కార్యసాధనలో దిగండి. తెలుసుకున్న విషయాన్ని ఆచరించి అనుభవించండి. అనుభవంలో తెలిసే విషయమే వాస్తవం అవుతుంది. మనం ఎన్నో ఏళ్ళు నుండి అలవాతైన పద్ధతులను ఒక్కసారే మార్చే ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. ఈ విధానంలో అలవాటు పదానికి కాస్త ఒర్చు కావాలి. చిన్న చిన్న ఇబ్బందులు ఏవి వచ్చినా అవే క్రమేహి సర్పుకుంటాయి.

మీకు నేను సూచించిన విధముగా ఆచరించేటప్పఁడు ఏమన్నా సందేహాలు వస్తే లేదా మరేమన్నా విషయాలు తెలుసుకోవాలనిపిస్తే ఫోను ద్వారానైనా మీరు సంప్రదించవచ్చు. లేదా నాతో స్వయంగా కలిసి కన్నట్టేషన్ ఫీజు లేకుండా ముచ్చటించవచ్చు. ప్రకృతి విధానానికి దూరం అయిన మనిషి తల్లికి దూరం

అయిన పసివానిలా రోదించవలసిందే. ఆరోగ్యానికి ఇదే సరైన మార్గం అని నమ్మిండి. నమ్మినవారికి నరజన్మ సార్థకం అవుతుంది. కాలదన్నిన వారికి ఈ భూమిమీద కార్యం నెరవేరదు. కాలం కలసి రాదు, కష్టాలే ఎదురవుతాయి. కన్నిశేష చివరకు మిగులుతాయి. ఇకనైనా అధ్యత్రోవల ద్వారా ఆరోగ్యం రాదని జ్ఞానం తెచ్చుకోవాలి. మనిషిగా జీవించడం నేర్చుకోవాలి. ఇంతమంచి విధానాన్ని జీవితంలో భాగంగా చేసుకొనే ప్రయత్నం మీరందరూ చేస్తారని ఆశిస్తూ, అలాగే మీకు, మీకుటుంబం అందరికీ ప్రకృతి సిద్ధమైన అలవాట్లు, ధర్మాలు రావాలని ఆ ప్రకృతి మాతను మనసారా ప్రార్థిస్తున్నాను.

చదవండి - చదివించండి - ఆచరించండి

॥ సర్వేజనాః సుఖినోభవంతు ॥